

Извештај

1 др Стефан Мишковић

1.1 Биографија

Др Стефан Мишковић је рођен 29. 12. 1987. године у Чачку. Основну школу и гимназију завршио је у Чачку као ученик генерације. Основне академске студије на Математичком факултету, смер Рачунарство и информатика, уписао је 2006. године, а завршио 2010. године са просечном оценом 9.9. Мастер академске студије на Математичком факултету, смер Рачунарство и информатика, уписао је 2010. године, а завршио 2011. године са просечном оценом 10, одбранивши мастер тезу под називом „Решавање двостепеног проблема инсталације неограничених капацитета применом генетског алгоритама”. Докторске академске студије на Математичком факултету, смер Информатика, уписао је 2011. године, а завршио 2016. године са просечном оценом 10, одбранивши докторску тезу „Решавање класе min-max проблема робусне дискретне оптимизације са применама”.

Основна област научног интересовања кандидата др Стефана Мишковића је математичка оптимизација. Има укупно 29 публикација, од чега 13 радова на SCI листи, 3 у осталим међународним часописима, једну монографију, 2 поглавља у монографијама и 10 публикација у зборницима са конференција. Његови радови имају укупно 219 цитата, уз h -индекс 9.

Кандидат др Стефан Мишковић је у радном односу на Математичком факултету од 2010. године, најпре као сарадник у настави, затим као асистент, а од 2019. године као доцент за научну област Рачунарство и информатика.

Поред запослења на факултету, кандидат је био ангажован и на Математичком институту САНУ од 2011. до 2012. године као истраживач са 50% радног времена. Хонорарно, био је ангажован и у индустрији, на пословима веб програмера, као и у области рачунарског вида.

Ангажован је на пројекту „Дигитализација културног и научног наслеђа са применама у средњошколској и универзитетској настави математике, информатике, астрономије, историје и српског језика”.

Кандидат др Стефан Мишковић је председник Комисије за информатичка такмичења ученика основних и средњих школа, а такође је учествовао у организацији такмичења из програмирања на Математичком факултету у дужем временском периоду.

Током школске 2019/2020. обављао је дужност координатора за односе са привредом Математичког факултета. Учествовао је на 10 научних скупова, националног и међународног нивоа.

1.2 Наставна активност

Др Стефан Мишковић је, у својству сарадника у настави и касније асистента на Катедри за рачунарство и информатику Математичког факултета, држао вежбе из следећих предмета: Увод у организацију рачунара, Увод у архитектуру рачунара, Мрежно рачунарство, Математичко програмирање и оптимизација, Одабрана поглавља оптимизације, Методика наставе рачунарства А, Научно израчунавање и Увод у веб и интернет технологије. Као доцент на Катедри за рачунарство и информатику држао је предавања из следећих предмета: Дигитални запис података (Увод у организацију и архитектуру рачунара 1), Рачунарске системи, Образовни софтвер, Програмске парадигме, Методологија стручног и научног рада и Функционално програмирање.

Био је ментор за 4 мастер рада и члан комисије за одбрану 17 мастер радова, и у комисији за једну одбрањену докторску дисертацију.

1.3 Списак публикација

1.3.1 Радови у међународним часописима са SCI листе

1. Todosijević, R., Stančić, O., Stanimirović, Z., Mišković, S. (2024). General variable neighborhood search for the capacitated single allocation hub maximal covering problem. TOP, 1–42, M22, IF = 1.7
2. Stančić, O., Stanimirović, Z., Todosijević, R., Mišković, S. (2021). Mathematical formulations and solution methods for the uncapacitated r-allocation p-hub maximal covering problem. Discrete Optimization, 43, 1–28, M23, IF = 1.575

3. Brimberg, J., Mišković, S., Todosijević, R., Urošević, D. (2020). The uncapacitated r-allocation p-hub center problem. *International Transactions in Operational Research*, 1–25, M21, IF = 4.193
4. Banković, M., Filipović, V., Graovac, J., Hadži-Purić, J., Hurson, A., Kovačević, J., Kartelj, A., Korolija, N., Krdžavac, N.B., Malkov, S., Marić, F., Milutinović, V., Mitić, N., Mišković, S., Nikolić, M., Pavlović-Lazetić, G., Petrović, D., Vujičić Stanković, S., Stojanović, S., Vujošević-Janičić, M., Živković, M. (2020). Teaching graduate students how to review research articles and respond to reviewer comments. *Advances in Computers*, 116 (1), 1–63, M22, IF = 2.655
5. Mišković, S. (2017). A VNS-LP Algorithm for the Robust Dynamic Maximal Covering Location Problem. *OR Spectrum*, 1–23, M22, IF = 2.227
6. Mišković, S., Stanimirović, Z. (2017). A hybrid metaheuristic method for the deterministic and robust uncapacitated multiple allocation p-hub center problem. *European Journal of Industrial Engineering*, 11 (5), 631–662, M23, IF = 1.085
7. Janković, O., Mišković, S., Stanimirović, Z., Todosijević, R. (2017). Novel formulations and VNS-based heuristics for single and multiple allocation p-hub maximal covering problems. *Annals of Operations Research*, 1–26, M22, IF = 1.943
8. Mišković, S., Stanimirović, Z., Trifunović, D., Veljović, V. (2017). A two-phase optimization method for designing a hierarchical emergency service network. *Information Technology and Control*, 100–117, M23, IF = 0.8
9. Tumpa, A., Mišković, S., Stanimirović, Z., Jančić-Stojanović, B., Medenica, M. (2017). Modeling of HILIC retention behavior with theoretical models and new spline interpolation technique. *Journal of Chemometrics*, 1–19, M21, IF = 1.758
10. Mišković, S., Stanimirović, Z., Grujičić, I. (2016). Solving the robust two-stage capacitated facility location problem with uncertain transportation costs. *Optimization Letters*, 1169–1184, M22, IF = 1.31
11. Mišković, S., Stanimirović, Z. (2016). Hybrid metaheuristic method for solving a multi-period emergency service location problem. *Information Technology and Control*, 45 (3), 321–337, M23, IF = 0.515
12. Stanimirović, Z., Mišković, S. (2014). A Hybrid Evolutionary Algorithm for Efficient Exploration of Online Social Networks. *Computing and Informatics*, 33 (2), 410–430, M23, IF = 0.504
13. Mišković, S., Stanimirović, Z. (2013). A Memetic Algorithm for Solving Two Variants of the Two-Stage Uncapacitated Facility Location Problem. *Information Technology and Control*, 42 (2), 131–149, M23, IF = 0.622

1.3.2 Радови у осталим међународним часописима

14. Mišković, S. (2017). Memetic algorithm for the uncapacitated multiple allocation p-hub center problem. *IPSI BgD Transactions on Advanced Research*, 13 (1), 40–48
15. Mišković, S., Stanimirović, Z. (2017). Variable neighborhood search based heuristics for the hard capacitated k-facility location problem. *IPSI BgD Transactions on Advanced Research*, 13 (1), 1–13
16. Mišković, S., Stanimirović, Z., Grujičić, I. (2015). An efficient variable neighborhood search for solving a robust dynamic facility location problem in emergency service network. *Electronic Notes in Discrete Mathematics*, 47, 261–268

1.3.3 Монографија

17. Stančić, O., Mišković, S., Todosijević, R. (2025). *Primene metode promenljivih okolina za rešavanje različitih lokacijskih problema*. Faculty of Economics, University of Kragujevac, ISBN: 978-86-6091-164-5

1.3.4 Поглавља у монографијама

18. Stanimirović, Z., Mišković, S. (2013). Efficient Metaheuristic Approaches for Exploration Of Online Social Networks. In: W.C. Hu, & N. Kaabouch (Eds.), *Big Data Management, Technologies, and Applications* (pp. 222–269). Pennsylvania, USA: IGI Global
19. Stanimirović, Z., Mišković, S., Trifunović, D. (2012). Optimization Method for Efficient Detecting and Prevention of Cyber Violence among Schoolchildren on Online Social Networks. In: I. Podbregar, M. Matijević (Eds.), *Reagovanje na bezbednosne rizike u obrazovno-vaspitnim ustanovama*, (pp. 243–260). Faculty of Security Studies, University of Belgrade

1.3.5 Саопштења и учешћа на међународним и националним скуповима

20. Radenović, J., Mišković, S., Stančić, O. (2023). Variable neighborhood search for the reliable p -center facility location problem. Proceedings of the L International Symposium on Operations Research, Tara, Serbia, 1019–1025
21. Čugurović, M., Dimitrijević, N., Mišković, S. (2019). Modified Genetic Algorithm for Learning Deep Convolutional Architectures. Proceedings of the X Symposium Mathematics and Applications, Belgrade, Serbia, 1–12
22. Mišković, S., Mijović, Đ. (2017). Automatska rekonstrukcija 3D modela na osnovu slika. Naučno-stručni skup Informatika 2017 – novi trendovi u razvoju informacionih sistema, Belgrade, Serbia, 1–6
23. Mišković, S., Stanimirović, Z. (2015). Memetic Algorithm for the Balanced Resource Location Problem with Preferences. Proceedings of the 6th IEEE Conference on Information, Intelligence, Systems and Applications, Ionian University, Corfu, Greece, 1–6
24. Mišković, S. (2015). Dynamic maximal covering location problem with multiple covering radii. Proceedings of the XLII International Symposium on Operations Research, Silver Lake Resort, Serbia, 225–228
25. Mišković, S. (2015). Lokacijski problem optimalnog raspoređivanja korisnika s prioritetima. Proceedings of the V Symposium Mathematics and Applications, Belgrade, Serbia, 12–21
26. Mišković, S. (2013). Problem of Exploration of Online Social Networks with Interaction Between Resource Nodes. Proceedings of the XI Balkan Conference on Operational Research, Belgrade-Zlatibor, Serbia, 298–306
27. Mišković, S., Stanimirović, Z. (2013). A Hybrid Evolutionary Algorithm for Solving the Two-Stage Capacitated Facility Location Problem. Proceedings of the XI Balkan Conference on Operational Research, Belgrade-Zlatibor, Serbia, 23–32
28. Mišković, S. (2013). Hibridni genetski algoritam za jednostepeni lokacijski problem ograničenih kapaciteta. Proceedings of the III Symposium Mathematics and Applications, Belgrade, Serbia, 105–110
29. Mišković, S. (2012). Rešavanje dvostepenog problema instalacije neograničenih kapaciteta primenom genetskog algoritma. Proceedings of the II Symposium Mathematics and Applications, Belgrade, Serbia, 133–142

1.4 Приказ научних радова објављених у часописима на СЦИ листи

У раду 1 се први пут у литератури уводи проблем хаба максималног покривања ограничених капацитета са једноструким алокацијама (CSAHMCP). Циљ проблема је да се одреде локације за инсталирање хабова и да се сваком не-хаб чвору додели један од инсталираних хабова са довољним капацитетом, тако да се минимизује збир непокривено потражње свих парова појединих и крајњих чворова, узимајући у обзир и трошкове инсталације хабова. Предложен је математички модел са четворондиксним променљивим за CSAHMCP, као и две његове реформулације које користе двоиндискне и троиндискне променљиве. На основу спроведених експерименталних тестирања, показано је да се двоиндискна формулација уопштено показала као најефикаснија. Имајући у виду да је посматрани проблем NP-тежак, развијена је и имплементирана општа метода променљивих околина (GVNS) за његово решавање. Предложени GVNS алгоритам успешно је достигао сва позната оптимална решења добијена помоћу CPLEX решавача и побољшао горње границе у случајевима када CPLEX није успео да пронађе оптимално решење. Додатно, GVNS се показао изузетно ефикасним при решавању већих инстанци проблема.

У раду 2 се разматра проблем p -хаб максималног покривања неограничених капацитета са r -алокацијама (UrArHMCP), који представља уопштење познатог p -хаб проблема максималног покривања, где се сваки не-хаб чвор може придружити највише r хабова ($r \leq p$). Разматрају се два критеријума покривања – бинарно и, по први пут у литератури, парцијално покривање. Предложене су математичке формулације UrArHMCP за оба критеријума покривања. Имајући у виду да је разматрани проблем NP-тежак, развијене су две ефикасне хеуристике за његово решавање. Прва представља варијанту уопштене методе променљивих околина (GVNS), а друга комбинацију примене GRASP методе и методе променљивог спуста (VND), краће GRASP-VND. Разматране су инстанце величине до 1000 чворова. При том, CPLEX решавач је био у могућности да достигне решења до 50 чворова, а веће инстанце су биле ван његовог домаћaja. За мање инстанце, обе предложене хеуристике су достигле оптимална решења, где су она била позната, а тамо где је CPLEX избацио решење које није оптимално, поправљене су вредности његових решења. Додатно, хеуристике су ефикасно решиле проблеме већих димензија.

У раду 3 се први пут у литератури предлаже проблем p -хаб центра неограничених капацитета са r -алокацијама (UrArHCP), који представља уопштење варијанти проблема са једноструким и вишеструким

алокацијама. Предложена су и два модела за UArHCP заснована на целобројном линеарном програмирању и доказана је њихова еквиваленција за $r = 1$ и $r = p$ са случајевима једноструке и вишеструке алокације. За решавање проблема предложене су две уопштене методе променљивих околина (GVNS). Алгоритми су тестирани на инстанцама из литературе величине до 423 чвора. Притом је алгоритам достигао све оптималне и најбоље познате вредности из литературе за специјалне случајеве (за $r = 1$ и $r = p$), као и оптималне резултате за $1 \leq r \leq p$, који су достигнути помоћу CPLEX решавача.

У раду 4 се разматрају начини на који се студенти могу подучавати како да изврше рецензију других радова или како да одговоре на коментаре рецензираних за своје радове. Фокус је на студентима рачунарства. С једне стране, методе које су представљене у раду су применљивије на много шире области од самог рачунарства, а с друге стране, постоји и много грана унутар рачунарства, при чему свака има своје специфичне карактеристике. Због тога је у овом раду посебан акценат на методологијама за појединачне гране рачунарства којима се баве аутори овог рада.

У раду 5 је предложена робусна варијанта динамичког локацијског проблема максималног покривања (DMCLP) која до сада није разматрана у литератури. Уведена је математичка формулација проблема заснована на линеарном целобројном програмирању. Развијен је хибридни алгоритам за детерминистичку и робусну варијанту DMCLP, који представља комбинацију метахеуристичке методе променљивих околина и методе засноване на линеарном програмирању. Основна идеја хибридног алгоритма је рашчлањавање полазног проблема на потпроблеме и адекватно комбиновање решења потпроблема у циљу добијања решења за полазни проблем. Презентовани су резултати за детерминистичку варијанту DMCLP и упоређени са осталим приступима из литературе и резултатима CPLEX решавача. На основу добијених резултата, може се закључити да је предложени хибридни алгоритам остварио боље резултате од осталих приступа за решавање DMCLP. Додатно, презентовани су и детаљно анализирани резултати за робусну варијанту DMCLP.

У раду 6 је разматран познати NP-тежак проблем p -хаб центра неограничених капацитета са вишеструким алокацијама (UMArHCP) и предложена је робусна варијанта овог проблема (UMArHCP-R) по први пут у литератури. Развијен је математички модел за UMarHCP-R у коме је укључено варирање протока у мрежи унутар унапред фиксiranог интервала. За решавање UMarHCP и UMarHCP-R, развијен је хибридни метахеуристички алгоритам (HMA), који представља комбинацију оптимизације ројем честица и локалне претраге. Сви елементи предложеног HMA су прилагођени карактеристикама разматраних проблема, а адекватне вредности параметара су одређене анализом варијанси. Оба алгоритма су тестирана на хаб инстанцама из литературе до 900 чворова. Резултати добијени за UMarHCP показују супериорност HMA над раније предложеним методама из литературе у смислу квалитета решења и времена извршавања. Презентовани су и резултати HMA на великим инстанцама до 900 чворова, који претходно нису били разматрани у литератури. Приказана је детаљна анализа резултата за UMarHCP-R, при чему се уочава велики утицај варирања протока у мрежи на девијацију функције циља.

У раду 7 се разматрају p -хаб проблеми максималног покривања неограничених капацитета са једноструким и вишеструким алокацијама (USArHMC и UMarHMC), при чему је разматрано бинарно и парцијално покривање. Презентоване су нове, опште математичке формулације за разматране проблеме, које се могу применити за оба концепта покривања. На основу резултата тестирања на стандардним хаб инстанцама мањих димензија, закључује се да су предложени математички модели ефикаснији од постојећих модела из литературе у смислу квалитета добијених решења и времена које је неопходно егзактном решавачу да их достигне. Како су хаб инстанце проблема већих димензија остале ван домаћаја егзактних решавача, у раду је додатно развијена општа метода променљивих околина (GVNS) за USArHMC и основна метода променљивих околина (BVNS) за UMarHMC. Предложене GVNS и BVNS методе се могу применити у оба случаја покривања, бинарног и парцијалног. За хаб инстанце мањих димензија, предложене метахеуристике веома брзо достижу оптимална решења. На хаб инстанцама већих димензија, метахеуристике у кратком времену извршавања поправљају горње границе оптималних решења добијених егзактним решавачем и дају решења у случајевима када егзактни решавач није дао ни допустиво решење. Први пут у литератури су тестиране веће инстанце до 1000 чворова, где су се обе предложене хеуристике показале веома ефикасним.

У раду 8 је предложен локацијски проблем максималног покривања са више типова (MTMCLP), који представља уопштење стандардног локацијског проблема максималног покривања (MCLP). За разлику од основне варијанте MCLP, овде се разматра више типова захтева корисника и ресурса, при чему је уведена хијерархијска структура на типове ресурса. Циљ MTMCLP је одредити оптималне локације за успостављање ресурса за сваки од типова тако да се максимизују захтеви корисника по свим типовима. Предложени проблем има значајну примену у оптимизацији система за реаговање у хитним ситуацијама. Развијена је двофазна оптимизациона метода за решавање предложеног MTMCLP, заснована на комбинацији метахеуристике и егзактне методе. У првој фази се примењује варијанта редуковане методе променљивих околина (RVNS), која за кратко време даје квалитетна решења. Решење добијено помоћу RVNS представља добру полазну основу за другу фазу, примену методе засноване на линеарном програмирању, која лако достиже оптимално решење за MTMCLP. Сви елементи и параметри предложене двофазне методе (у

ознаци RVNS-LP) су прилагођени разматраном проблему. RVNS-LP метода је тестирана на реалним инстанцама креираних на основу података о полицијским јединицама и статистичких података о кривичним делима на територији Црне Горе и Србије, као и на случајно генерисаним инстанцама већих димензија. Експериментални резултати су показали да су достигнута сва оптимална решења за реалне инстанце за веома кратко време. За генерисане инстанце већих димензија, такође су достигнута оптимална решења за сваку инстанцу, а знатно ефикасније у поређењу са CPLEX решавачем.

У раду 9 представљен је развој и оптимизација методе у течnoj хроматографији хидрофилних интеракција (HILIC, енгл. *hydrophilic interaction liquid chromatography*) применом нове технике математичког моделовања и нове функције хроматографског одговора. HILIC је нова сепарациона техника чији је ретенциони механизам сложен и недовољно проучен. Уобичајене технике моделовања ретенционих одговора у реверзно-фазном хроматографском систему не могу се увек применити, поготово ако је опсег испитиваних фактора широк. У овом истраживању, предложена је нова техника моделовања ретенционих одговора, заснована на сплајн интерполацији. У поређењу са постојећим моделима, развијени сплајн трећег реда описује систем са највећом прецизношћу и показује висок степен тачности у предикцији ретенционих одговора. Верификација предложене технике показала је високо слагање експериментално и теоријски. Показано је да се сплајн модели могу успешно користити у решавању оптимизационих проблема у течnoj хроматографији хидрофилних интеракција.

У раду 10 је, полазећи од NP-тешког двостепеног локацијског проблема ограничених капацитета са вишеструким алокацијама, предложен робусни математички модел који укључује непоузданост транспортних трошкова. Будући да егзактне методе не могу решити инстанце проблема великих димензија, у раду је предложено меметски алгоритам, као хибридни метахеуристички приступ решавању проблема. Предложени меметски алгоритам представља комбинацију еволутивног алгоритма и модификоване метахеуристике симулираног каљења, која приликом претраге околине додатно користи краткорочну меморију непожељних промена решења из неколико претходних итерација. Перформансе предложеног алгоритма су испитане кроз опсежна тестирања на инстанцама различитих димензија. Анализиран је утицај варирања вредности цене транспортних трошкова за разне вредности параметра који одређује ниво робусности.

У раду 11 је разматран проблем који представља уопштење проблема из литературе који за циљ има одређивање оптималних локација за успостављање ресурса (на дефинисаном дискретном скупу потенцијалних локација), како би се балансирао заузетост ресурса, имајући у виду захтеве корисника. Следећи потребе и ситуације из праксе, полазни проблем је проширен на више периода укључивањем одговарајућих ограничења. Додатно, како у пракси често варира количина захтева корисника у смислу услуге коју пружају успостављени ресурси, у раду је разматрана робусна варијанта проблема. У предложеној робусној варијанти, дозвољено је да захтеви корисника варирају у одређеном интервалу, али са непознатим расподелама. Формулисани су математички модели за основну и робусну варијанту разматраног вишепериодног проблема. Развијена је и ефикасна хибридна метахеуристичка метода која успешно комбинује оптимизацију ројем честица (PSO) и редукovanу методу променљивих околине (RVNS). Експериментални резултати показују да PSO-RVNS метода ефикасно достиже сва оптимална решења добијена помоћу CPLEX решавача, и достиже решења за инстанце које CPLEX решавач није био у могућности да реши, услед ограничења времена или меморије. У случају једног периода, PSO-RVNS се показала ефикаснијом од метода које су раније предложене у литератури за једнопериодни случај. Резултати добијени у овом раду могу бити од помоћи експертима у области оптимизације система за решавање у хитним случајевима.

У раду 12 разматра се математички модел друштвене мреже у којој су чланови мреже представљени чворовима, а информације које се размењују између чланова мреже дефинишу проток. Потпуна анализа друштвене мреже, која углавном има огроман број чворова, и целокупног протока информација у мрежи је неефикасна, непрактична, а често и немогућа. Из тог разлога, посматрамо подскуп чланова који интензивно комуницирају са осталима, а затим међу њима бирамо мањи број чворова и посматрамо информације које се размењују у новодобијеној подмрежи. Потребно је направити оптималан избор чворова, тако да време које нам је потребно за анализу информација (протока) у изабраној подмрежи буде најкраће. Циљ је да се што ефикасније региструју кључне речи у подмрежи, као и чланови од којих потичу или до којих долазе информације које садрже дате кључне речи. Добијени подаци представљају полазну основу за детаљнију анализу и усмеравање пажње ка одређеном делу друштвене мреже или неким њеним члановима. У раду је предложена хибридна генетског алгоритма са хеуристичком локалне претраге за ефикасно претраживање мреже на основу одабраних кључних речи. Предложени метод је тестиран на мрежама које обухватају до 10000 корисника, а добијени резултати указују на његову ефикасност. Предложени хибридни метод може се применити за истраживање и анализу информација које се већ налазе у некој бази података, а која између осталог, садржи идентификације корисника друштвене мреже и информације које су они разменили током дужег или краћег временског периода. Могуће су и хибридизације са постојећим софтверима који се користе за прикупљање података са интернета.

У раду 13 разматра се двонивовски локацијски проблем неограничених капацитета (енгл. *Two-Stage Uncapacitated Facility Location Problem* – TSUFLP), који има важну примену у дизајнирању телекомуникацијских и енергетских система. Дат је скуп локација терминала (чворова-корисника), као и скупови

потенцијалних локација за инсталацију концентратора првог и другог нивоа (прекидачи, мултиплексо-ри). Циљ проблема је одредити оптималну структуру концентратора на првом и другом нивоу, као и оптимална придруживања терминал – концентратор првог нивоа и концентратор првог нивоа – концен-тратор другог нивоа, тако да су укупни трошкови преноса података (енергије) и трошкови успостављања инфраструктуре минимални. У раду су разматране две варијанте TSUFLP са различитим условима који одговарају ситуацијама из праксе. Развијен је ефикасан меметски алгоритам (МА), који уз мање модификације, решава обе разматране варијанте проблема. Предложени МА користи две хеуристике локалног претраживања, које су имплементирани у оквиру генетског алгоритма. Модификована похлепна хеури-стика је коришћена у циљу брзог рачунања функције циља јединки у популацији. Алгоритам је најпре тестиран на модификованим инстанцама из литературе, које укључују од 50 до 500 терминала, и на овим инстанцама је достигао сва позната оптимална решења. Имајући у виду ситуације из праксе, генерисане су инстанце реалних димензија са 1000 и 2000 терминалних чворова, које је предложени МА решио у веома кратком времену извршавања. Алгоритам је на свакој инстанци тестиран по 15 пута, а добијене мале вредности одступања од оптималног или најбољег познатог решења, као и стандардне девијације, јасно указују на његову стабилност, чак и у случају инстанци највећих димензија.

2 Закључно мишљење и предлог комисије

Кандидат др Стефан Мишковић је, на Математичком факултету на смеру Рачунарство и информатика, завршио основне студије 2010. са просечном оценом 9,9, а мастер студије 2011. године са просечном оценом 10. Докторску дисертацију под називом „Решавање класе min-max проблема робусне дискретне оптимизације са применама” одбранио је 2016. године. Др Стефан Мишковић је на Математичком факултету у радном односу од 2010. године, најпре као сарадник у настави, од 2013. као асистент, а од 2019. као доцент на Катедри за рачунарство и информатику. Од првог избора у звање доцента, просечна оцена на студентским анкетама износи 4,88. Био је ментор за 4 мастер рада, и члан комисије за 17 одбрањених мастер радова и једне докторске дисертације. Има укупно 29 публикација, од чега 13 радова на SCI листи, 3 у осталим међународним часописима, једну монографију, 2 поглавља у монографији и 10 зборника са домаћих и међународних конференција. Радови су му високо цитирани – тренутно има 219 цитата, а h-индекс је 9. Био је координатор за сарадњу Математичког факултета са привредом током 2019/2020. године. Председник је Комисије за такмичења основних и средњих школа из информатике у организацији Друштва математичара Србије. Својим резултатима др Стефан Мишковић доказао је изузетну посвећеност научном, стручном и педагошком раду.

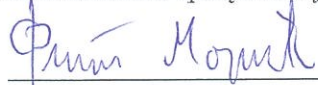
На основу свих расположивих података, комисија сматра да др Стефан Мишковић испуњава све формалне и суштинске услове да буде изабран у звање ванредног професора и са задовољством предлаже Изборном већу Математичког факултета у Београду да др Стефана Мишковића изабере у звање ванредног професора за ужу област Рачунарство и информатика.

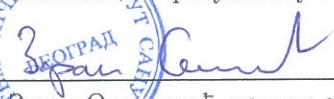
Место и датум:

Београд, 21. новембар 2025.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

др Мирослав Марић, редовни професор
Математичког факултета у Београду

др Филип Марић, редовни професор
Математичког факултета у Београду

др Зоран Огњановић, научни саветник
Математичког института САНУ